

16. August: Matteus 15, 10-20 + 21-28: Menneskebud og Guds bud // Den kanaaneiske kvinnen

Denne søndagen kan man velge mellom to tekster fra Matteus kapittel 15. Den første tekstperikopen følger like etter fortellingen om Jesus som går på vannet. Han og disiplene har kommet over til den andre siden og har lagt til land ved Gennesaret. Også der stimler folk sammen rundt Jesus, og alle syke som kommer til ham blir friske – selv de som bare tar på kappen hans.

Det er midt i dette at noen skriftlærde fra Jerusalem gjør sin entré og forsøker å fange Jesus i en disput om renhetsforeskrifter. De beskylder Jesus og disiplene hans for å med vilje bryte renhetsforeskriftene knyttet til mat og drikke som man kan finne i Moseloven. Jesus parerer med at om fariseerne holder de ytre forskriftene, har de ikke hjertet med seg. Han hevder at det er det som kommer ut av munnen, altså ordene våre., som kan gjøre mennesket urent, ikke hva vi putter i oss. Disiplene forteller Jesus at fariseerne blir sinte over at han beskylder dem for en større urenhet enn Jesus selv har begått. Han bruker et bilde med planter og røtter for å illustrere at enhver lære som ikke er etter Guds vilje, skal man ikke bry seg med – for slik lære vil Gud selv rykke opp med roten.

Jesus kommer med en radikal lære i dette avsnittet. Han avskriver egentlig hele renhetsloven for jødene og sier at den renheten man skal legge vekt på, er hjertets renhet. Det er fra hjertet at menneskers onde tanker og gjerninger kommer, ikke fra det de putter i munnen av mat. Derfor er det hjertet som må renses. Her kan vi ane GTs løfter om den nye pakt som gir menneskene et nytt hjerte sammen med at de får Guds Ånd (Esekiel 36,24-27)

Den andre tekstperikopen følger like etter den overnevnte. Jesus og disiplene er i Tyros og Sidon, hedningområder, når de stoppes av en kanaaneisk kvinne, altså en ikke-jøde eller hedning. Hun henvender seg til Jesus med tydelig kunnskap om jødisk tro og forventninger, for hun bruker navnet “Du Davids sønn” når hun ber om hjelp for den syke datteren sin. Denne fortellingen har en parallellfortelling i Matteus 8, hvor vi hører om en romersk offiser som ber Jesus om å helbrede den syke tjeneren sin. I begge tilfeller er det ikke-jøder som ber Jesus om helbredelse på vegne av noen andre. I fortellingen i Matteus 15 kan Jesus virke ukarakteristisk hard og avvisende mot denne kvinnen. Hun gir seg likevel ikke, men holder fast i at Jesus kan hjelpe. Jesus roser henne for hennes sterke tro, og datteren hennes blir frisk. Fortellingen understreker at Guds omsorg og frelse ikke har noen grenser, men gjelder for alle, selv om man noen ganger må være utholdende i tro og til og med oppleve å kjempe for å erfare Guds omsorg.